

РЕШЕНИЕ

№ 5607

гр. София, 19.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 13.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **14285** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на С. М. С. против заповед № ЗС-88/18.10.2019 г. на министъра на отбраната. Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в нарушение на материалния закон и иска отмяната ѝ.

Ответникът – министърът на отбраната, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена и претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок и е процесуално допустима.

С оспорения административен акт - заповед № ЗС-88 от 17.10.2019г. на министъра на отбраната по отношение на жалбоподателя е наредено да се иземе недвижим имот, представляващ апартамент № 5, находящ се в С., район „В.“, местност „К.“, [улица], [жилищен адрес] състоящ се от една стая, кухня и сервизни помещения със застроена площ от 37.17 кв.м., заедно с мазе № 5 с площ от 2.72 кв.м. и 1.5489% идеални части от общите части на входа и правото настрояж върху мястото, при посочени граници на имота.

Административният акт е мотивиран с факта, че жилището се ползва без правно основание, след прекратяване на съществуващ наемен договор между страните.

Ответникът е разпоредил доброволното освобождаване на жилището да се осъществи до 05.03.2020г., а принудителното изземване на държавния недвижим имот да се

извърши на 12.03.2020г. от 11.00 часа.

Жалбоподателят твърди: бил е военнослужещ; настанен в имот държавна собственост, предоставен за стопанисване от МО; освободен от кадрова военна служба, през 1998 г.; през 2009 г. е заявил намерение за закупуване на жилището, но процедурата не била финализирана с издаване заповед за определянето му за купувач; между него и поделението на МНО – КЕЧ – ГЖЧ бил сключен наемен договор през 1989 г.; следващ договор с ИА ДСМНО е сключен през 2007 г., с договор РД-12-785/29.02.2007 г.

Жалбоподателят ползвал необезпокоявано имота до м. август, 2014 г., когато му е отправено предизвестие за прекратяване на наемните правоотношения, по причина, че не е в системата на МО, което е основание да се приеме, ползване на държавен имот, без правно основание. Няма данни как се развиват отношенията между страните, в резултат на това предизвестие. С писмо 1060/23.01.2017 г. е изпратено следващо предизвестие за прекратяване на договора, поради неплащане на наемна цена от 84,84 лева. Това писмо е оспорено и жалбата оствовена без разглеждане като недопустима – опр. 1359, а.д.1442/2017 АССГ.

С писмо № 4667/03.04.2019, изпълнителен директор на ИА ВКВПД изпраща до жалбоподателя следващо едномесечно предизвестие за прекратяване на договора за наем и освобождаване на държания от него имот, без правно основание, неплатено задължение от 509,04 лева. На 06.06.2019 г., с пощенска пратка е връчено писмо 4667/03.04.2019 г., с писмо изх. № 7982/05.06.2019 г., получено лично от оспорващия. На 08.07.2019 г. служители на МО връчват писмото/предизвестие на жалбоподателя, съставен протокол за отказ да получи предизвестие за освобождаване на имота. Отказът е оформен с подписите на двама служителите от системата на МО. От изпълнителния директор на ИАВКВПД е изготвена докладна до министър на отбраната за издаване заповед за изземване на ползвания без правно основание от жалбоподателя. Заповедта е връчена с пощенска пратка на жалбоподателя срещу подпис на 08.11.2019 г. Предизвестие е изпратено от компетентния административен орган според § 6, ал. 1 от ПМС 123/2015 г.

В хода на оспорването, с определение № 10014/23.12.2019 г., адм. дело номер 14163 / 2019 г. е спряно изпълнението на оспорваната заповед.

Съдът кредитира приложените по административната преписка писмени доказателства. Жалбоподателят не противопоставя писмени или други доказателства и не провежда обратно доказване по фактите, приети от административния орган при издаване на заповедта. Оспорената заповед е издадена от компетентния съгласно чл. 80а, ал. 1 ЗДС орган. Същата е в съответствие с изискванията за форма, предвидени в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК - заповедта е писмена и в нея са посочени фактическото и правно основание за изземване имота.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 80а от ЗДС- имотът се държи на отпаднало правно основание, поради това, че жалбоподателят не попада в кръга на правоимащите лица по чл. 226б от ЗОВС на РБ, тъй като не е вече военнослужещ. Според чл. 80а от ЗДС „имот - държавна собственост, предоставен за ползване и управление на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната, който се владее или държи без основание или на отпаднало основание от друго физическо или юридическо лице, или който се ползва не по предназначение, се изземва въз основа на заповед на министъра на отбраната“

При издаване на оспорената заповед са спазени и административнопроизводствените правила, съобразно и указанията на ВАС (решение № 2914/27.02.2019, адм.д. № 12669/2017 г.), като е спазен реда за връчване на предизвестие. Съдът приема за безспорно установено, че месечния срок на предизвестие е спазен. Представени са доказателства за надлежно връчване на писменото предизвестие за прекратяване на наемния договор, удостоверено с 1.подпис на лицето, което го е получило (приложено известие за доставяне на пощенска пратка от 06.06.2019 г., подписано от жалбоподателя); 2. съставен протокол от 08.07.2019 г. за връчване при отказ на писмо № 4667/03.04.2019 г. (приложима разпоредбата на чл. 44, ал. 1, изр. 5 и 6 от ГПК). следва от разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от Закона за държавната собственост /ЗДС/, така и от тази чл. 28 от Правилника за прилагане на ЗДС, а така също и по силата на чл. 24 от Наредба № Н-22 от 16.07.2010 г., където изрично е предвидено, че договорите за наем с предмет - ведомствени жилища на МО се прекратяват по реда на ЗЗД на основанията в чл. 23 от Наредбата и в договора за наем (чл. 32), с едномесечно писмено предизвестие. С оглед това, оспореното писмо представлява едномесечно писмено предизвестие за прекратяване на договора за наем от 2007 г. По този начин е спазено изискването на чл. 24, ал. 2 от Наредба № Н-22 от 16.07.2010 г., предизвестие да бъде връчено на наемателя по реда на ГПК. Жалбоподателят не оспорва връчването на предизвестие. След констатация, че жалбоподателят ползва апартамента без основание и отказва да го освободи изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Военни клубове и военно-почивно дело", предприема необходимите действия за изземване на имота по реда на чл. 80а ЗДС, като сезира министъра на отбраната с предложение в този смисъл.

Заповедта е издадена и след изпълнение на материалноправните предпоставки, предвидени в чл. 80а, ал. 1 ЗДС. Съгласно цитирания текст имот - държавна собственост, предоставен за ползване и управление на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната, който се владее или държи без основание или на отпаднало основание от друго физическо или юридическо лице, или който се ползва не по предназначение, се изземва въз основа на заповед на министъра на отбраната. Процедурата е спазена, но жилището не е освободено. След прекратяване на наемния договор жалбоподателят държи имота на отпаднало основание. Поради това следва да се приеме, че изискванията на чл. 80 а ЗДС са изпълнени, налице са условията за изземване на жилището, поради което заповедта е издадена в съответствие с приложимата материалноправна разпоредба. В случая предмет на оспорената заповед е апартамент, частна държавна собственост, предоставен за ползване и управление на Министерство на отбраната, който се държи без основание от жалбоподателя. В ЗДС липсва норма, указваща в какъв срок органът следва да стартира процедурата по изземване при констатирано наличие на предпоставките по чл. 80а, ал. 1 с. з. Поради това и неупражняването (в конкретния случай забавено упражняване) на разписаното в разпоредбата властническо правомощие не води до продължаване на наемното правоотношение. В случая е без значение за законосъобразността на акта кога е настъпило основанията за прекратяване на наемния договор. Важно е към датата на неговото издаване то да съществува. Поради това следва да се приеме, че изискванията на чл. 80а ЗДС са изпълнени, налице са основанията за изземване на имота, предвидени в текста на разпоредбата и издадената в този смисъл заповед е законосъобразна. Заповедта е издадена след изтичане на месечното предизвестие, което е предпоставка за спазена

процедура при издаването ѝ.

Доводът на жалбоподателят, че бил възпрепятстван да закупи жилището, е неоснователен. Доказателства за това по делото не са ангажирани, а напротив приложените такива сочат, че апартаментът е частна държавна собственост, не е предоставен за закупуване.

От събраните по делото доказателства по несъмнен начин е установено, че недвижимият имот, предмет на оспорваната заповед е държавна собственост в управление на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ на основание ПМС № 123/2015 г. (АЧДС 06187/20.03.2007). Жалбоподателят е освободен от кадрова военна служба поради пенсиониране на 29.10.1998 г. и новия ЗОВСРБ (в сила от 12.05.2009 г.) не съдържа текст, който да урежда възможността за ползване на ведомствени жилища от пенсионирани военнослужещи

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона. Разпоредбата на чл. 80а ЗДС предвижда специален, бърз и ефикасен способ за защита на държавната недвижима собственост, чрез изземването ѝ от лица, които я владеят или държат без правно основание. В случая оспорената заповед е издадена в изпълнение на тази цел, след установяване на предвидените в нормата материалноправни основания. Възраженията на жалбоподателя по същество, че административния акт е издаден в противоречие с принципа на съразмерност не се ценят като относими, за да се противопоставят успешно на предприетата процедура и правното основание, на което е издадена оспорваната заповед.

Процедурата е спазена, но жилището не е освободено. След прекратяване на наемния договор жалбоподателят държи имота на отпаднало основание. Поради това следва да се приеме, че изискванията на чл. 80 а ЗДС са изпълнени, налице са условията за изземване на жилището, поради което заповедта е издадена в съответствие с приложимата материалноправна разпоредба.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира, че не са налице основания за отмяна на оспорената заповед - същата е издадена от компетентен орган, в надлежната форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на относимите материалноправни разпоредби и в съответствие с целта на закона. Ето защо подадената срещу този акт жалба е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изложеното, направеното искане, обстоятелството, че ответникът е представляван от юрисконсулт и на основание чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ следва да С. М. С. да заплати на Министерство на отбраната сумата 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. М. С. против заповед № ЗС-88/17.10.2019 г. на министъра на отбраната.

ОСЪЖДА С. М. С. да заплати на Министерство на отбраната сумата 100 лв. (сто лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен

срок от съобщаването му на страните.

Съдия